Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 26 iunie 1990

privind condițiile de sănătate animală care reglementează circulația și importul de ecvidee provenind din țări terțe

(90/426/CEE)

(JO L 224, 18.8.1990, p. 42)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990	L 224	29	18.8.1990
►**M2**	Directiva 90/496/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991	L 268	56	24.9.1991
►**M3**	Decizia 92/130/CEE Comisiei din 13 februarie 1992	L 47	26	22.2.1992
►**M4**	Directiva 92/36/CEE a Consiliului din 29 aprilie 1992	L 157	28	10.6.1992
►**M5**	Decizia 2001/298/CE Comisiei din 30 martie 2001	L 102	63	12.4.2001
►**M6**	Decizia 2002/160/CE Comisiei din 21 februarie 2002	L 53	37	23.2.2002
►**M7**	Regulamentul (CE) nr. 806/2003 al Consiliului din 14 aprilie 2003	L 122	1	16.5.2003
►**M8**	Directiva 2004/68/CE a Consiliului din 26 aprilie 2004	L 226	128	25.6.2004
►**M9**	Directiva 2006/104/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	352	20.12.2006

Astfel cum a fost modificată prin:

►**A1**	Actul de aderare a Austriei, a Suediei şi a Finlandei	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia şi a Republicii Slovace şi adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene	L 236	33	23.9.2003

▼B

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 26 iunie 1990

privind condițiile de sănătate animală care reglementează circulația și importul de ecvidee provenind din țări terțe

(90/426/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 43,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Parlamentului European ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([3]),

întrucât ecvideele, ca animale vii, sunt incluse în lista de produse din anexa II la tratat;

întrucât, pentru a se asigura dezvoltarea rațională a producției de ecvidee și a crește astfel productivitatea în acest sector, trebuie stabilite la nivel comunitar norme care să reglementeze circulația ecvideelor între statele membre;

întrucât creșterea ecvideelor, în special a cailor, este, în general, inclusă în cadrul activităților agricole; întrucât aceasta constituie o sursă de venit pentru o parte din populația agricolă;

întrucât disparitățile dintre statele membre privind condițiile de sănătate animală ar trebui eliminate, pentru a se stimula schimburile intracomunitare cu ecvidee;

întrucât, pentru a se stimula dezvoltarea armonioasă a schimburilor intracomunitare, ar trebui stabilit un sistem comunitar care să reglementeze importurile din țări terțe;

întrucât ar trebui, de asemenea, reglementate și condițiile privind circulația pe teritoriul național a ecvideelor însoțite de un document de identificare;

întrucât, pentru a putea face obiectul schimburilor comerciale, ecvideele trebuie să respecte anumite cerințe de sănătate, astfel încât să se evite răspândirea bolilor contagioase; întrucât pare adecvat, în special, să se prevadă o posibilă regionalizare a măsurilor restrictive;

întrucât, în același scop, trebuie stabilite condițiile de transport;

întrucât, pentru a se asigura respectarea cerințelor respective, trebuie stabilite dispoziții pentru emiterea de către un medic veterinar oficial a unui certificat care să însoțească ecvideele până la locul de destinație;

întrucât organizarea și urmările controalelor care trebuie efectuate de către statul membru de destinație și măsurile de salvgardare care urmează să fie puse în aplicare ar trebui stabilite în cadrul normelor care urmează să fie stabilite pentru controalele sanitar-veterinare din cadrul schimburilor intracomunitare cu animale vii, în vederea realizării pieței interne;

([1]) JO C 327, 30.12.1989, p. 61.
([2]) JO C 149, 18.6.1990.
([3]) JO C 62, 12.3.1990, p. 46.

▼B

întrucât ar trebui stabilite dispoziții privind posibilitatea Comisiei de a efectua controale; întrucât aceste controale ar trebui efectuate în colaborare cu autoritățile naționale competente;

întrucât definirea dispozițiilor comunitare aplicabile importurilor din țări terțe necesită stabilirea unei liste cu țările terțe sau părți din țările terțe din care se pot importa ecvidee;

întrucât selecția acestor țări trebuie să se bazeze pe criterii cu caracter general, cum ar fi starea de sănătate a șeptelului, organizarea și competențele serviciilor sanitar-veterinare și normele de sănătate în vigoare;

întrucât, în afară de aceasta, nu ar trebui autorizate importurile de ecvidee din țările infectate cu boli contagioase sau infecțioase ale animalelor care prezintă un risc pentru șeptelul comunitar sau care sunt indemne de asemenea boli de prea puțin timp; întrucât aceste considerente sunt, de asemenea, valabile pentru importurile din țările terțe în care se efectuează vaccinarea împotriva unor asemenea boli;

întrucât condițiile generale care se aplică importurilor din țări terțe trebuie să fie completate de condiții speciale stabilite pe baza situației de sănătate din fiecare țară; întrucât caracterul tehnic și diversitatea criteriilor pe care se bazează aceste condiții necesită, pentru definirea lor, recurgerea la o procedură comunitară flexibilă și rapidă, în cadrul căreia Comisia și statele membre cooperează strâns;

întrucât prezentarea, la importul de ecvidee, a unui certificat conform unui model comun constituie un mijloc eficient de verificare a aplicării normelor comunitare; întrucât aceste norme pot include dispoziții speciale care pot varia în funcție de țara terță în cauză și întrucât trebuie să se țină seamă de acest lucru la stabilirea modelelor de certificat;

întrucât medicii veterinari oficiali din Comunitate ar trebui să fie responsabili cu verificarea respectării cerințelor prezentei directive, în special în țările terțe;

întrucât controalele efectuate la import trebuie să vizeze originea și starea de sănătate a ecvideelor;

întrucât statele membre trebuie să aibă posibilitatea, la sosirea ecvideelor pe teritoriul Comunității și în cursul tranzitului acestora către locul de destinație, să ia toate măsurile, inclusiv sacrificarea și eliminarea, necesare pentru protejarea sănătății oamenilor și animalelor;

întrucât normele generale aplicabile controalelor care trebuie efectuate la import trebuie definite într-un cadru global;

întrucât fiecare stat membru trebuie să aibă dreptul de a interzice de îndată importurile dintr-o țară terță în cazul în care aceste importuri pot fi periculoase pentru sănătatea animalelor; întrucât, într-un asemenea caz, trebuie, fără a aduce atingere eventualelor modificări ale listei cu țările terțe autorizate să exporte în Comunitate, să se asigure, fără întârziere, coordonarea atitudinilor statelor membre cu privire la țara terță în cauză;

întrucât dispozițiile prezentei directive ar trebui revizuite în cadrul realizării pieței interne;

întrucât ar trebui prevăzută o procedură care să stabilească o cooperare strânsă și eficientă între Comisie și statele membre în cadrul Comitetului permanent veterinar,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

▼B

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

Articolul 1

Prezenta directivă stabilește condițiile de sănătate animală pentru circulația între statele membre și importul din țări terțe de ecvidee vii.

Articolul 2

În sensul prezentei directive, se înțelege prin:

(a) „exploatație”: o unitate agricolă sau de antrenament, un grajd sau, în general, orice spațiu sau instalație în care sunt ținute sau crescute, în mod obișnuit, ecvidee, indiferent de utilizare;

(b) „ecvidee”: animalele sălbatice sau domestice din speciile ecvidee (inclusiv zebrele) sau asine sau animalele rezultate din încrucișările acestora;

(c) „ecvidee înregistrate”: orice ecvideu înregistrat în conformitate cu definiția din Directiva 90/427/CEE [1], identificat prin intermediul unui document de identificare emis de autoritatea responsabilă cu creșterea animalelor sau de orice altă autoritate competentă din țara de origine a animalului, care administrează fișa genealogică sau registrul pentru rasa de ecvidee în cauză, sau de orice asociație sau organizație internațională care administrează caii pentru competiție sau curse;

(d) „ecvidee destinate sacrificării”: ecvideele destinate a fi transportate fie direct, fie după trecerea lor printr-o piață sau centru de colectare autorizat, la abator, pentru a fi sacrificate;

(e) „ecvidee pentru reproducție și producție”: ecvideele, altele decât cele menționate la literele (c) și (d);

(f) „stat membru sau țară terță indemne de pesta cabalină africană”: orice stat membru sau țară terță pe teritoriul căreia nu s-a depistat nici un semn clinic, serologic (la ecvideele nevaccinate) sau epidemiologic de pestă cabalină africană în ultimii doi ani și în care s-au efectuat vaccinări împotriva acestei boli în ultimele 12 luni;

(g) „boli cu declarare obligatorie”: bolile enumerate în anexa A;

(h) „medic veterinar oficial”: medicul veterinar desemnat de autoritatea centrală competentă dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță;

(i) „admitere temporară”: statutul unui animal înregistrat, originar dintr-o țară terță și admis pe teritoriul Comunității pentru o perioadă de mai puțin de 90 de zile, care urmează să fie stabilit de Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24, în funcție de situația de sănătate din țara de origine.

CAPITOLUL II

Norme privind circulația de ecvidee

Articolul 3

Statele membre autorizează circulația de ecvidee înregistrate pe teritoriul lor sau expedierea de ecvidee către un alt stat membru numai în cazul în care animalele satisfac cerințele stabilite la articolele 4 și 5.

[1] JO L 224, 18.8.1990, p. 55.

▼B

Cu toate acestea, autoritățile competente din statele membre de destinație pot acorda derogări generale sau limitate privind circulația de ecvidee care:

— sunt călărite sau transportate, în scopuri sportive sau recreative, pe drumuri situate în vecinătatea frontierelor interne ale Comunității;

— participă la evenimente culturale sau similare acestora, organizate de organismele locale autorizate situate în vecinătatea frontierelor interne ale Comunității;

— sunt destinate exclusiv păşunatului sau muncii, în mod provizoriu, în vecinătatea frontierelor interne ale Comunității.

Statele membre care fac uz de o asemenea autorizație informează Comisia cu privire la conținutul derogărilor acordate.

Articolul 4

(1) Ecvideele nu trebuie să prezinte nici un semn clinic de boală la inspecție. Inspecția trebuie efectuată în intervalul de 48 de ore anterioare îmbarcării sau încărcării lor. Cu toate acestea, în cazul ecvideelor înregistrate, această inspecție este solicitată, fără a aduce atingere articolului 6, numai pentru schimburile intracomunitare.

(2) Fără a aduce atingere cerințelor alineatului (5) privind bolile cu declarare obligatorie, medicul veterinar oficial trebuie să se asigure, în cursul inspecției, că nu există motive – în special pe baza declarațiilor proprietarului sau crescătorului – pentru a trage concluzia că ecvideele au venit în contact cu ecvidee care suferă de o boală infecțioasă sau contagioasă în cele 15 zile anterioare inspecției.

(3) Ecvideele nu trebuie să fie destinate sacrificării în cadrul unui program național de eradicare a unei boli contagioase sau infecțioase.

(4) Ecvideele trebuie să fie identificate astfel:

(i) în cazul cailor înregistrați, prin intermediul unui document de identificare prevăzut de Directiva 90/427//CEE ([1]), care trebuie să certifice, în special, respectarea articolului 5 alineatele (5) şi (6). Medicul veterinar oficial suspendă valabilitatea acestui document pe durata interdicțiilor prevăzute la alineatul (5) sau la articolul 5. După sacrificarea calului înregistrat, documentul ar trebui returnat autorității emitente. Procedura de punere în aplicare a acestui punct va fi adoptată de Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24;

(ii) în cazul ecvideelor pentru reproducție şi producție, printr-o metodă de identificare care urmează să fie stabilită de Comisie, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24.

Până la data punerii în aplicare a acestei metode, metodele de identificare naționale autorizate oficial se aplică în continuare, cu condiția să fie notificate Comisiei şi celorlalte state membre în termen de trei luni de la data adoptării prezentei directive.

(5) În afară de cerințele stabilite la articolul 5, ecvideele nu trebuie să provină dintr-o exploatație care a făcut obiectul uneia din următoarele măsuri de interdicție:

(a) în cazul în care nu au fost sacrificate toate animalele din speciile sensibile la boală aflate în exploatația respectivă, perioada de interdicție care vizează exploatația de origine trebuie să fie de cel puțin:

— şase luni, în cazul ecvideelor suspecte de a fi contractat durină, începând de la data ultimului contact efectiv sau presupus cu un animal bolnav. Cu toate acestea, în cazul unui armăsar, interdicția se aplică până la data castrării animalului;

([1]) JO L 224, 18.8.1990, p. 55.

▼B

— șase luni în caz de morvă sau de encefalomielită ecvină, începând de la data sacrificării ecvideelor care suferă de boala în cauză;

— în cazul de anemie infecțioasă, până la data la care, după ce animalele infectate au fost sacrificate, animalele rămase au o reacție negativă la două teste Coggins efectuate la un interval de trei luni;

— șase luni, în cazul stomatitei veziculoase;

— o lună de la ultimul caz înregistrat, în caz de rabie;

— 15 zile de la ultimul caz înregistrat, în caz de antrax;

(b) În cazul în care toate animalele din speciile sensibile la boală aflate în exploatația respectivă au fost sacrificate și incintele dezinfectate, perioada de interdicție este de 30 de zile, începând cu data la care animalele au fost eliminate și incintele dezinfectate, cu excepția antraxului, caz în care perioada de interdicție este de 15 zile.

Autoritățile competente pot acorda derogări de la aceste măsuri de interdicție pentru hipodromuri și piste de curse și informează Comisia cu privire la natura oricărei derogări acordate.

(6) În cazul în care un stat membru elaborează sau a elaborat un program de control opțional sau obligatoriu de combatere a unei boli la care ecvideele sunt sensibile, statul în cauză poate prezenta Comisiei acest program în termen de șase luni de la notificarea prezentei directive, făcând referire, în special, la:

— distribuția bolii pe teritoriul său;

— motivația pentru elaborarea programului, ținând seama de gravitatea bolii și avantajele sale din perspectiva raportului costuri/beneficii;

— zona geografică în care programul se va pune aplicare;

— diferitele categorii de statut aplicabile exploatațiilor, standardele care trebuie atinse în cazul fiecărei specii și procedurile de testare care urmează să se utilizeze;

— procedurile de control al programului;

— acțiunile ce trebuie întreprinse în cazul în care, indiferent din ce motiv, o exploatație își pierde statutul;

— măsurile care trebuie luate în cazul în care rezultatele controalelor efectuate în conformitate cu dispozițiile programului sunt pozitive;

— caracterul nediscriminatoriu dintre schimburile comerciale de pe teritoriul statului membru în cauză și schimburile intracomunitare.

Comisia examinează programele prezentate de statele membre. După caz, le aprobă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24. Orice garanții suplimentare, generale sau specifice, care pot fi solicitate în cadrul schimburilor intracomunitare, pot fi definite în conformitate cu aceeași procedură. Aceste garanții nu trebuie să le depășească pe cele solicitate de statul membru pe teritoriu său.

Programele prezentate de statele membre pot fi modificate sau completate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 25. Modificările sau completările la programele deja aprobate sau la garanțiile definite în conformitate cu alineatul (2) pot fi aprobate în conformitate cu aceeași procedură.

▼M4

Articolul 5

(1) Un stat membru care nu este indemn de pestă cabalină africană în sensul articolului 2 litera (f) poate expedia ecvidee din acea parte din

▼M4

teritoriul său considerată infectată în sensul alineatului (2) din prezentul articol numai în condițiile stabilite la alineatul (3) din prezentul articol.

(2) (a) O parte din teritoriul unui stat membru este considerată infectată cu pesta cabalină africană în cazul în care:

— un semn clinic, serologic (la animale nevaccinate) și/sau epidemiologic a demonstrat prezența pestei cabaline africane în ultimii doi ani sau

— s-a efectuat vaccinarea împotriva pestei cabaline africane în ultimele 12 luni.

(b) Partea din teritoriu considerată infectată cu pesta cabalină africană trebuie să cuprindă minimum:

— o zonă de protecție cu o rază de cel puțin 100 km în jurul oricărui focar de infecție;

— o zonă de supraveghere de cel puțin 50 km, care să se extindă dincolo de zona de protecție, în care nu s-a efectuat nici o vaccinare în ultimele 12 luni.

(c) Normele care controlează măsurile de combatere privind teritoriile și zonele menționate la literele (a) și (b) și derogările de la acestea sunt specificate de Directiva 92/35/CEE ([1]).

(d) Toate ecvideele vaccinate care se găsesc în zona de protecție trebuie înregistrate și identificate în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 92/35/CEE.

Documentul de identificare și/sau certificatul de sănătate trebuie să conțină date clare cu privire la această vaccinare.

(3) Un stat membru poate expedia de pe teritoriul menționat la alineatul (2) litera (b) doar ecvidee care respectă următoarele cerințe:

(a) animalele trebuie expediate doar în anumite perioade ale anului, în funcție de activitatea insectelor vectoare, care urmează să se stabilească în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 25;

(b) animalele nu trebuie să prezinte nici un simptom clinic de pestă cabalină africană la data inspecției menționate la articolul 4 alineatul (1);

(c) — în cazul în care nu au fost vaccinate împotriva pestei cabaline africane, animalele trebuie să fi fost supuse, cu rezultat negativ, la un test de fixare a complementului pentru pesta cabalină africană, astfel cum este descris în anexa D, de două ori, la un interval cuprins între 21 și 30 de zile între cele două teste, al doilea dintre ele trebuind să se efectueze în cursul celor 10 zile dinaintea expedierii;

— în cazul în care au fost vaccinate, animalele nu trebuie să fi fost supuse vaccinării în ultimele două luni și să fi fost supuse testului de fixare descris în anexa D, la intervalele de timp menționate anterior, fără să se fi înregistrat vreo creștere a titrului de anticorpi. În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24, Comisia poate, în urma avizului Comitetului veterinar științific, să recunoască și alte metode de control;

(d) animalele trebuie să fi fost ținute într-o unitate de carantină pentru o perioadă de cel puțin 40 de zile înainte de expediere;

(e) animalele trebuie să fi fost protejate împotriva insectelor vectoare în perioada de carantină și în timpul transportului de la unitatea de carantină la locul de expediere.

([1]) JO L 157, 10.6.1992, p. 19.

▼B

Articolul 6

Statele membre care pun în aplicare un sistem de control alternativ, oferind garanții echivalente celor prevăzute la articolul 4 alineatul (5) în ceea ce privește circulația, pe teritoriul lor, a ecvideelor și ecvideelor înregistrate, în special prin intermediul unui document de identificare, își pot acorda, pe bază de reciprocitate, derogări de la dispozițiile articolului 4 alineatul (1) a doua teză și articolului 8 alineatul (1) a doua liniuță.

Ele informează Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 7

(1) Ecvideele trebuie transportate, de îndată, de la exploatația de origine la locul de destinație fie direct, fie printr-o piață sau centru de colectare autorizate, astfel cum sunt definite de articolul 3 alineatul (6) din Directiva 64/432/CEE, în vehicule sau containere care au fost curățate și dezinfectate periodic, la intervale care urmează să fie stabilite de statul membru de expediere. Vehiculele trebuie proiectate astfel încât dejecțiile, așternuturile de paie sau furajele să nu poată cădea din vehicul în timpul transportului. Transportul trebuie efectuat astfel încât sănătatea și bunăstarea ecvideelor să fie protejate eficient.

(2) Statul membru de destinație poate, în mod general sau limitat, să acorde o derogare de la unele din cerințele articolului 4 alineatul (5) pentru orice animal care poartă o marcă specială care indică că este destinat sacrificării, în cazul în care certificatul de sănătate menționează această derogare.

În cazul acordării unei asemenea derogări, ecvideele destinate sacrificării trebuie să fie transportate direct la abatorul autorizat și să fie sacrificate în termen de cinci zile de la sosirea la abator.

(3) Medicul veterinar oficial trebuie să înregistreze numărul de identificare sau numărul documentului de identificare al animalului sacrificat și să trimită autorității competente de la locul de expediere, la cererea acesteia din urmă, o atestare care să certifice că animalul a fost sacrificat.

Articolul 8

(1) Statele membre se asigură că:

— ecvideele înregistrate care părăsesc exploatațiile sunt însoțite de documentul de identificare prevăzut la articolul 4 alineatul (4) împreună cu – în cazul în care sunt destinate schimburilor intracomunitare – atestatul prevăzut în anexa B;

— ecvideele pentru reproducție, producție și sacrificare sunt însoțite, în cursul transportului, de un certificat de sănătate conform cu anexa C la prezenta directivă.

Certificatul sau, în cazul unui document de identificare, formularul care conține informațiile de sănătate trebuie, fără a aduce atingere prevederilor articolului 6, să fie întocmit în cele 48 de ore anterioare îmbarcării sau, în orice caz, nu mai târziu de ultima zi lucrătoare anterioară îmbarcării, în cel puțin una dintre limbile oficiale ale statelor membre de expediere și de destinație. Termenul de valabilitate a certificatului este de 10 zile. Certificatul trebuie să conțină o singură coală.

(2) Importurile de ecvidee, altele decât ecvideele înregistrate, se pot efectua cu un singur certificat de sănătate pe lot, în loc de certificatul individual menționat la alineatul (1) a doua liniuță.

▼M1

Articolul 9

Normele prevăzute de Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne [1] se aplică în special în ceea ce privește controalele efectuate la locul de origine, organizarea și urmările controalelor care vor fi fi efectuate de țara de destinație, precum și măsurile de salvgardare care vor fi puse în aplicare.

▼B

Articolul 10

Experții veterinari de la Comisie pot, în măsura în care acest lucru este necesar pentru aplicarea uniformă a prezentei directive și în cooperare cu autoritățile naționale competente, să efectueze inspecții la fața locului. Comisia informează statele membre cu privire la rezultatul inspecțiilor respective.

Statele membre pe al căror teritoriu se efectuează o inspecție oferă experților tot sprijinul necesar pentru a-și îndeplini sarcinile.

Normele de aplicare a prezentului articol se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24.

CAPITOLUL III

Norme privind importurile din țări terțe

Articolul 11

(1) Ecvideele importate în Comunitate trebuie să îndeplinească condițiile stabilite la articolele 12-16.

(2) Până la data intrării în vigoare a deciziilor adoptate în temeiul articolelor 12-16, statele membre aplică importurilor de ecvidee din țări terțe condiții cel puțin echivalente cu cele care rezultă din aplicarea Capitolului II.

▼M8

Articolul 12

(1) Importul de ecvidee în Comunitate nu este autorizat decât din țările terțe care apar pe o listă sau pe liste care sunt întocmite sau modificate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 alineatul (2).

Având în vedere situația sănătății animale din țara terță și garanțiile pe care aceasta le furnizează în ceea ce privește ecvideele, se poate decide, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 alineatul (2), ca autorizația prevăzută la primul paragraf din prezentul alineat să se aplice pe întreg teritoriul țării terțe sau numai pe o parte din acesta.

În acest scop, este luată în considerare modalitatea în care țara terță aplică și implementează, pe teritoriul său, standardele internaționale corespunzătoare, în special principiul regionalizării, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală referitoare la importurile din alte țări terțe și din Comunitate.

(2) La stabilirea sau modificarea listelor prevăzute la alineatul (1) se iau în considerare în special următoarele:

(a) starea de sănătate a ecvideelor, a altor animale domestice și a faunei sălbatice din țara terță, acordându-se o atenție deosebită bolilor

[1] JO L 224, 18.8.1990, p. 29

▼M8

animale exotice și tuturor aspectelor legate de situația generală a sănătății animale și a mediului înconjurător din țară, în măsura în care aceasta ar putea reprezenta un risc pentru situația sănătății animale și a mediului înconjurător din Comunitate;

(b) legislația din țara terță în ceea ce privește sănătatea și bunăstarea animalelor;

(c) organizarea autorității sanitar-veterinare competente și a serviciilor de inspecție ale acesteia, prerogativele acestor servicii, modul cum sunt acestea supravegheate, precum și mijloacele de care dispun, inclusiv din punctul de vedere al efectivelor și capacităților de laborator, pentru a aplica legislația națională în mod corespunzător;

(d) asigurările pe care le poate oferi autoritatea sanitar-veterinară competentă din țara terță în ceea ce privește respectarea condițiilor de sănătate animală corespunzătoare în vigoare în Comunitate sau aplicarea unor condiții echivalente;

(e) apartenența țării terțe la Oficiul Internațional de Epizootii (OIE), precum și regularitatea și rapiditatea cu care această țară furnizează informații cu privire la existența unor boli ecvine infecțioase sau contagioase pe teritoriul său, în special a bolilor inventariate de către OIE și în anexa A la prezenta directivă;

(f) garanțiile oferite de către țara terță în ceea ce privește furnizarea directă de informații Comisiei și statelor membre:

(i) în 24 de ore, în legătură cu confirmarea prezenței bolilor ecvine infecțioase enumerate la anexa A și cu orice schimbare a politicii de vaccinare referitoare la aceste boli;

(ii) într-un interval corespunzător, în legătură cu orice modificare propusă a se aduce normelor de sănătate naționale privind ecvideele, în special celor referitoare la importuri;

(iii) la intervale periodice, în legătură cu starea sănătății animale de pe teritoriul său în ceea ce privește ecvideele;

(g) orice experiență dobândită în domeniul importului de ecvidee vii provenind din țări terțe și rezultatele controalelor eventual efectuate la import;

(h) rezultatele inspecțiilor și/sau auditurilor comunitare efectuate în țara terță, în special rezultatele evaluării autorităților competente sau, la cererea Comisiei, raportul prezentat de autoritățile competente cu privire la inspecțiile pe care le-au efectuat;

(i) conținutul normelor în vigoare în țara terță în ceea ce privește combaterea bolilor animale infecțioase sau contagioase și prevenirea acestora, inclusiv normele referitoare la importurile de ecvidee provenind din alte țări terțe, precum și punerea în aplicare a acestor norme.

(3) Comisia adoptă dispozițiile necesare pentru ca publicului să îi fie accesibile versiuni actualizate ale tuturor listelor stabilite sau modificate în conformitate cu alineatul (1).

Aceste liste pot fi combinate cu alte liste întocmite în vederea protejării sănătății animale și a sănătății publice și pot include, de asemenea, modele de certificate de sănătate animală.

(4) Pentru fiecare țară terță sau grup de țări terțe, se stabilesc condiții specifice pentru import conform procedurii prevăzute la articolul 24 alineatul (2), având în vedere situația sănătății animale din țara sau țările terțe în cauză în ceea ce privește ecvideele.

(5) Normele de aplicare a prezentului articol, precum și criteriile de înscriere a țărilor terțe sau a părților din țările terțe pe listele prevăzute la alineatul (1) se pot adopta în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 alineatul (2).

▼B

Articolul 13

(1) Ecvideele trebuie să provină din țări terțe:

(a) indemne de pestă cabalină africană;

(b) indemne, de doi ani, de encefalomielită ecvină venezueleană (EEV);

(c) indemne, de șase luni, de durină și morvă.

(2) Comisia poate, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24:

(a) să decidă că dispozițiile alineatului (1) se aplică numai unei părți din teritoriul unei țări terțe.

În cazul în care cerințele privind pesta cabalină africană se aplică regional, trebuie respectate cel puțin măsurile prevăzute la articolul 5 alineatele (2) și (3);

(b) să solicite garanții suplimentare pentru bolile exotice în Comunitate.

Articolul 14

Înainte de data încărcării în vederea transportării spre statul membru de destinație, ecvideele trebuie să fi staționat fără întrerupere pe teritoriul sau în partea din teritoriul unei țări terțe sau, în cazul de regionalizare, în partea din teritoriu definită în temeiul articolului 13 alineatul (2) litera (a) pentru o perioadă care urmează să fie stabilită în deciziile ce trebuie adoptate în temeiul articolului 15.

Ecvideele trebuie să provină dintr-o exploatație aflată sub supraveghere veterinară.

Articolul 15

Importul de ecvidee de pe teritoriul unei țări terțe sau dintr-o parte din teritoriul unei țări terțe, definită în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) litera (a), care figurează pe o listă întocmită în conformitate cu articolul 12 alineatul (1), este autorizat numai în cazul în care ecvideele, în afară de cerințele articolul 13:

(a) respectă cerințele de sănătate animală adoptate, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24, pentru importul de ecvidee din țara în cauză, în funcție de specia în cauză și categoriile de ecvidee.

Baza de referință pentru stabilirea condițiilor de sănătate animală, în conformitate cu alineatul (1), este aceea a standardelor prevăzute la articolele 4 și 5 și

(b) în cazul unei țări terțe care nu este indemnă de stomatită veziculoasă sau de arterită virală de cel puțin șase luni, ecvideele trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

(i) trebuie să provină dintr-o exploatație indemnă de stomatită veziculoasă de cel puțin șase luni și trebuie să fi reacționat negativ la un test serologic anterior expedierii;

(ii) în cazul arteritei virale, ecvideele masculi trebuie – fără a aduce atingere prevederilor articolului 19 punctul (ii) – să fi reacționat negativ la un test serologic, la un test de izolare a virusului sau la orice alt test recunoscut în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24, care ar garanta că animalul este indemn de această boală.

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 și în urma avizului Comitetului științific veterinar, Comisia poate defini categoriile de ecvidee masculi cărora li se aplică această cerință.

▼B

Articolul 16

(1) Ecvideele trebuie identificate în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) și însoțite de un certificat întocmit de un medic veterinar oficial din țara terță exportatoare. Acest certificat trebuie:

(a) să fie emis la data încărcării animalelor în vederea expedierii în statul membru de destinație sau, în cazul cailor înregistrați, în ultima zi lucrătoare anterioară îmbarcării;

(b) să fie redactat în cel puțin una dintre limbile oficiale ale statelor membre de destinație și în una dintre cele ale statului membru în care se efectuează inspecția la import;

(c) să însoțească animalele, în original;

(d) să ateste că animalele respectă cerințele prezentei directive și cerințele stabilite în temeiul prezentei directive în ceea ce privește importul din țări terțe;

(e) să conțină o singură coală;

(f) să fie prevăzut pentru un singur destinatar sau, în cazul animalelor destinate sacrificării, pentru un lot, cu condiția ca animalele să fie marcate și identificate în mod corespunzător.

Statele membre informează Comisia în cazul în care folosesc această opțiune.

(2) Certificatul trebuie redactat pe un formular în conformitate cu un model stabilit potrivit procedurii prevăzute la articolul 24.

Articolul 17

Controalele trebuie efectuate la fața locului de experți veterinari din statele membre și de la Comisie, pentru a verifica dacă dispozițiile prezentei directive, în special cele ale articolului 12 alineatul (2), se aplică.

În cazul în care controalele efectuate în temeiul prezentului articol evidențiază fapte grave într-o exploatație autorizată, Comisia informează imediat statele membre cu privire la aceasta și adoptă de îndată o decizie de suspendare provizorie a autorizației. Decizia finală se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 25.

Experții din statele membre care sunt responsabili cu aceste controale sunt numiți de Comisie, care hotărăște la propunerea statelor membre.

Controalele sunt efectuate în numele Comunității, care suportă orice cheltuieli aferente.

Frecvența și modalitățile de control se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24.

Articolul 18

(1) De îndată ce au fost introduse în statul membru de destinație, ecvideele destinate sacrificării sunt duse la un abator, fie direct, fie după trecerea printr-o piață sau un centru de colectare și, în conformitate cu cerințele de sănătate animală, sunt sacrificate într-un termen specificat în deciziile care urmează să fie adoptate în temeiul articolului 15.

(2) Fără a aduce atingere condițiilor speciale care pot fi adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24, autoritatea competentă din statul membru de destinație poate, având în vedere cerințele de sănătate animală, să autorizeze abatorul la care aceste ecvidee trebuie duse.

▼B

Articolul 19

Comisia, hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24:

(i) poate decide ca importurile dintr-o țară terță sau dintr-o parte a unei țări terțe să fie limitate la anumite specii sau categorii;

(ii) stabilește, fără a aduce atingere prevederilor articolului 15, stabili condițiile speciale pentru admiterea temporară pe teritoriul Comunității a ecvideelor înregistrate sau a ecvideelor destinate unor utilizări speciale sau reintroducerea lor pe teritoriul Comunității după ce au fost exportate temporar;

(iii) determină condițiile pentru transformarea admiterii temporare în admitere permanentă;

▼M8

(iv) poate desemna un laborator comunitar de referință pentru una sau mai multe boli ale ecvideelor menționată(e) la anexa A și poate stabili funcțiile, sarcinile și procedurile pentru colaborarea cu laboratoarele care răspund de diagnosticarea bolilor infecțioase ale ecvideelor în statele membre.

▼M2

———————

▼B

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Articolul 22

Dispozițiile prezentei directive, în special cele ale articolului 4 alineatul (1) teza a doua și ale articolelor 6, 8 și 21, sunt reexaminate înainte de 1 ianuarie 1993 în cadrul propunerilor privind realizarea pieței interne, cu privire la care Consiliul decide cu majoritate calificată.

Articolul 23

Anexele la prezenta directivă sunt modificate de Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 25.

▼M7

Articolul 24

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală, înființat în temeiul articolului 58 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 ([1]).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE ([2]).

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

———————

([1]) JO L 31, 1.2.2002, p. 1.
([2]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼M7

Articolul 25

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la 15 zile.

▼B

Articolul 26

Articolul 34 din Directiva 72/462/CEE se aplică cerințelor prevăzute în capitolul III din prezenta directivă.

Articolul 27

Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 ianuarie 1992. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 28

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B

ANEXA A

BOLI CU DECLARARE OBLIGATORIE

Următoarele boli trebuie declarate obligatoriu:

— Durina

— Morva

— Encefalomielita ecvină (de toate tipurile, inclusiv EEV)

— Anemia infecțioasă

— Rabia

— Antraxul

— Pesta cabalină africană

— Stomatita veziculoasă

▼M3

ANEXA B

INFORMAŢII SANITARE (a)

Paşaport nr.: .....

Subsemnatul, certific (b) că ecvideul descris anterior corespunde următoarelor cerinţe:

(a) a fost examinat astăzi şi nu prezintă semne clinice de boală;

(b) nu este destinat sacrificării în cadrul unui program naţional de eradicare a unei boli contagioase aplicat într-un stat membru;

(c) — nu provine de pe teritoriul sau dintr-o regiune a unui stat membru a unei ţări terţe supuse unor restricţii legate de pesta cabalină africană sau

provine de pe teritoriul sau dintr-o regiune a unui stat membru supus unor restricţii legate de pesta cabalină africană şi a obţinut rezultate satisfăcătoare la testele efectuate între ..... şi ..... în staţia de carantină din ....., în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Directiva 90/426/CEE (c);

— nu este vaccinat împotriva pestei cabaline africane sau a fost vaccinat împotriva pestei cabaline africane la data de ..... (c) (d);

(d) nu provine dintr-o exploataţie care a fost supusă unei interdicţii din motive de sănătate animală şi nu a venit în contact cu ecvidee dintr-o exploataţie care a fost supusă unei interdicţii din motive de sănătate animală:

— în cazul ecvideelor suspectate de a fi contractat durină, în intervalul de şase luni de la data ultimului contact efectiv sau posibil cu un animal bolnav. Cu toate acestea, în cazul armăsarilor, interdicţia se aplică până când animalul este castrat;

— în caz de răpciugă sau encefalomielită ecvină, în intervalul de şase luni de la data sacrificării ecvideelor infectate cu boala respectivă;

— în cazul anemiei infecţioase, până la data la care, după ce animalele infectate au fost sacrificate, animalele rămase obţin un rezultat negativ la două teste Coggins efectuate la un interval de trei luni;

— în cazul stomatitei veziculoase, timp de şase luni de la ultimul caz înregistrat;

— în caz de rabie, timp de o lună de la ultimul caz înregistrat;

— în caz de antrax, timp de cincisprezece zile de la ultimul caz înregistrat;

— în cazul în care toate animalele din speciile sensibile la boală localizate în exploataţia respectivă au fost sacrificate şi anexele dezinfectate, timp de treizeci de zile începând cu data la care animalele au fost sacrificate şi anexele dezinfectate, cu excepţia antraxului, caz în care perioada de interdicţie este de cincisprezece zile;

(e) din informaţiile pe care le deţin rezultă că nu a venit în contact cu ecvidee care au suferit de o boală infecţioasă sau contagioasă în ultimele cincisprezece zile;

►(1) (f) în momentul inspecţiei, era apt pentru a fi transportat pe traseul prevăzut în conformitate cu dispoziţiile Directivei 91/628/CEE (e). ◄

Data	Locul	Ştampila şi semnătura medicului veterinar oficial (1)

(1) Numele cu majuscule şi calitatea.

(a) Aceste informaţii nu sunt obligatorii în cazul în care există un acord bilateral încheiat în conformitate cu articolul 6 din Directiva 90/426/CEE.

(b) Valabil timp de zece zile.

(c) A se bifa menţiunile care nu se aplică.

(d) Menţionarea vaccinării trebuie să figureze în paşaport.

►(2) (e) Această declaraţie nu îi scuteşte pe transportatori de obligaţiile care le revin în conformitate cu dispoziţiile comunitare în vigoare, în special cele referitoare la aptitudinea animalelor pentru a fi transportate. ◄

▶(1) (2) M5

▼M3

ANEXA C

MODEL

CERTIFICAT DE SĂNĂTATE

pentru comerțul între statele membre ale CEE

ECVIDEE

Nr.: .....

Statul membru de expediere: .....

Ministerul responsabil: .....

Departamentul teritorial responsabil: .....

I. **Numărul ecvideelor** .....

II. **Identificarea ecvideelor**

Numărul de ecvidee (1)	Specia: cal, măgar, catâr, bardou	Rasa Vârsta Sexul	Metoda de identificare și identificarea (2)

(1) În cazul animalelor destinate sacrificării, precizați natura mărcii speciale.
(2) La prezentul certificat se poate atașa un document de identificare a ecvideului, cu condiția să se menționeze numărul acestuia.

III. **Originea și destinația ecvideului/ecvideelor**

Ecvideul/ecvideele este/sunt expediat(e):

de la: .....
(locul de expediere)

la: .....
(statul membru și locul de destinație)

Numele și adresa expeditorului: .....

.....

Numele și adresa destinatarului: .....

.....

IV. **Informații privind sănătatea (a)**

Subsemnatul, certific că ecvideul/ecvideele descris(e) mai sus corespund(e) următoarelor cerințe:

1. a(u) fost examinat(e) astăzi și nu prezintă semne clinice de boală;
2. nu este/sunt destinat(e) sacrificării în cadrul unui program național de eradicare a unei boli contagioase aplicat într-un stat membru;

(a) Aceste informații nu sunt obligatorii în cazul în care există un acord bilateral încheiat în conformitate cu articolul 6 din Directiva 90/426/CEE.

▼M3

3. — nu provin(e) de pe teritoriul sau dintr-o regiune a unui stat membru a unei țări terțe supus(e) unor restricții legate de pesta cabalină africană

sau

provin(e) de pe teritoriul sau dintr-o regiune a unui stat membru supus unor restricții legate de pesta cabalină africană și a obținut rezultate satisfăcătoare la testele efectuate între ..... și ..... în stația de carantină din ....., în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Directiva 90/426/CEE (b);

— nu a(u) fost vaccinat(e) împotriva pestei cabaline africane

sau

a(u) fost vaccinat(e) împotriva pestei cabaline africane la data de ..... (b);

4. nu provin(e) dintr-o exploatație care a fost supusă unei interdicții din motive de sănătate animală, nici nu a(u) venit în contact cu ecvidee dintr-o exploatație care a fost supusă unei interdicții din motive de sănătate animală:

— în cazul ecvideelor suspectate de a fi contractat durină, în intervalul de șase luni de la data ultimului contact efectiv sau posibil cu un animal bolnav. Cu toate acestea, în cazul armăsarilor, interdicția se aplică până când animalul este castrat;

— în caz de răpciugă sau encefalomielită ecvină, în intervalul de șase luni de la data sacrificării ecvideelor infectate cu boala respectivă;

— în cazul anemiei infecțioase, până la data la care, după ce animalele infectate au fost sacrificate, animalele rămase obțin un rezultat negativ la două teste Coggins efectuate la un interval de trei luni;

— în cazul stomatitei veziculoase, timp de șase luni de la ultimul caz înregistrat;

— în caz de rabie, timp de o lună de la ultimul caz înregistrat;

— în caz de antrax, timp de cincisprezece zile de la ultimul caz înregistrat;

— în cazul în care toate animalele din speciile sensibile la boală localizate în exploatația respectivă au fost sacrificate și anexele dezinfectate, timp de treizeci de zile începând cu data la care animalele au fost sacrificate și anexele dezinfectate, cu excepția antraxului, caz în care perioada de interdicție este de cincisprezece zile;

5. din informațiile pe care le dețin rezultă că nu a(u) venit în contact cu ecvidee care au suferit de o boală infecțioasă sau contagioasă în ultimele cincisprezece zile.

►(2) 6. în momentul inspecției, era/erau apt(e) pentru a fi transportat(e) pe traseul prevăzut în conformitate cu dispozițiile Directivei 91/628/CEE (d). ◄

V. **Prezentul certificat este valabil timp de zece zile.**

Întocmit la ....., la data de .....

Ștampila

.....

(Semnătura)

(Numele cu majuscule și calitatea mediculuiveterinar) (c)

(b) A se bifa mențiunile care nu se aplică.

(c) În Germania, „Beamteter Tierarzt"; în Belgia „Inspecteur vétérinaire" sau „Inspecteur Dierenarts"; în Franța „Vétérinaire officiel"; în Italia „Veterinario ufficiale"; în Luxemburg „Inspecteur vétérinaire"; în Țările de Jos, „Officieel Dierenarts"; în Danemarca „Embeds Dyrlæge"; în Irlanda „Veterinary Inspector"; în Regatul Unit „Veterinary Inspector"; în Grecia „Επίσημος κτηνίατρος"; în Spania „Inspector Veterinário", iar în Portugalia „Inspector Veterinário"; ►(1) în Austria „Amtstierarzt"; în Finlanda „kunnaneläinlääkäri sau kaupungineläinlääkäri sau läänineläinlääkäri/ kommunalveterinär sau stadsveterinär sau länsveterinär"; în Suedia „länsveterinär, distriktsveterinär sau gränsveterinär" ◄; ►(4) în Republica Cehă „veterinární inspektor"; în Estonia „veterinaarjärelevalve ametnik"; în Cipru „Επίσημος Κτηνίατρος"; în Letonia „veterinārais inspektors"; în Lituania „veterinarijos inspektorius"; în Ungaria „hatósági állatorvos"; în Malta „veterinarju uffiċjali"; în Polonia „urzędowy lekarz weterynarii"; în Slovenia „veterinarski inšpektor"; în Slovacia „veterinárny inšpektor" ◄; ►(5) în Bulgaria „ветеринарен инспектор"; în România „medic veterinar autorizat". ◄

►(3) (d) Această declarație nu îi scutește pe transportatori de obligațiile care le revin în conformitate cu dispozițiile comunitare în vigoare,în special cele referitoare la aptitudinea animalelor pentru a fi transportate. ◄

►(1) A1

►(2) M5

►(3) A2

►(4) M9

▼M6

ANEXA D

PESTA CABALINĂ AFRICANĂ

DIAGNOSTICARE

Reactivii pentru metodele de imunoabsorbție enzimatică (ELISA) descrise în cele ce urmează pot fi obținuți de la laboratorul comunitar de referință sau de la laboratoarele de referință ale OIE pentru pesta cabalină africană.

1. TEST ELISA COMPETITIV PENTRU DETECTAREA PREZENȚEI ANTICORPILOR VIRUSULUI PESTEI CABALINE AFRICANE (VPCA) (TEST OBLIGATORIU)

   Testul ELISA competitiv este utilizat pentru detectarea prezenței anticorpilor specifici ai virusului pestei cabaline africane în serurile provenite de la toate speciile de ecvidee. Antiserul de cobai împotriva VPCA, denumit în continuare „antiser de cobai", este un antiser cu spectru larg, policlonal și imun; este specific serogrupului PCA și permite detectarea tuturor serotipurilor cunoscute ale virusului acestei boli.

   Principiul de testare este întreruperea reacției dintre antigenul VPCA și un antiser de cobai pe un eșantion de ser de testat. Anticorpii VPCA din eșantionul de ser de testat sunt în competiție cu cei ai antiserului de cobai, ceea ce antrenează o atenuare a culorii preconizate (după adăugarea unui anticorp anticobai marcat cu o enzimă și a substratului). Serurile pot fi testate la o singură diluție de 1/5 (metoda testului punctual) sau pot fi titrate (metoda de titrare a serului) pentru obținerea unei serii de diluții. Valorile de inhibiție mai mari de 50 % pot fi considerate pozitive.

   Protocolul de testare descris anterior este utilizat de laboratorul regional de referință pentru pesta cabalină africană din Pirbright, Regatul Unit.

   1.1. **Descrierea testului**

      1.1.1. *Pregătirea plăcilor*

      1.1.1.1. Se depune pe plăci ELISA antigenul VPCA extras din culturi de celule infectate, diluat într-un tampon carbonat-bicarbonat cu pH 9,6. Se incubează plăcile ELISA peste noapte la 4 °C.

      1.1.1.2. Se spală plăcile de trei ori prin clătire și golirea godeurilor cu o soluție salină tamponată cu fosfat (SSTF) cu pH 7,2-7,4, apoi se usucă pe sugativă.

      1.1.2. *Godeuri de control*

      1.1.2.1. Se titrează serurile de control pozitive într-o serie de diluții în baza doi, de la 1/5 la 1/640, în coloana 1, într-un tampon de blocare SSTF cu conținut de 0,05 % (v/v) de Tween-20, 5,0 % (m/v) de lapte praf degresat (Cadbury's Marvel™) și 1 % (v/v) de ser de bovine adulte, pentru a obține un volum final de 50 µl pentru fiecare godeu.

      1.1.2.2. Se adaugă 50 µl de ser de control negativ într-o diluție de 1/5 (10 µl ser + 40 µl tampon de blocare) în godeurile A și B din coloana 2.

      1.1.2.3. Se adaugă 100 µl de tampon de blocare în godeurile C și D din coloana 2 (CONTROL ORB).

      1.1.2.4. Se adaugă 50 µl tampon de blocare în godeurile E, F, G și H din coloana 2 (control cu ser de cobai).

      1.1.3. *Metoda testului punctual*

      1.1.3.1. Se adaugă la tamponul de blocare o diluție de 1/5 din fiecare ser de testat pentru dublarea godeurilor din coloanele de la 3 la 12 (seruri de 10 µl + 40 µl tampon de blocare).

      sau

      1.1.4. *Metoda de titrare a serului*

      1.1.4.1. Se prepară o serie de diluții în baza doi din fiecare eșantion de testat (de la 1/5 la 1/640) într-un tampon de blocare în opt godeuri în fiecare dintre coloanele de la 3 la 12.

      apoi

▼M6

1.1.5. Se adaugă 50 µl antiser de cobai, diluat în prealabil într-un tampon de blocare, în toate godeurile, cu excepția godeurilor de CONTROL ORB din placa ELISA (toate godeurile conț

in acum un volum final de 100 µl).

1.1.5.1. Se incubează timp de 1 oră la 37 °C într-un agitator rotativ.

1.1.5.2. Se spală plăcile de trei ori și se usucă în modul menționat anterior.

1.1.5.3. Se adaugă în fiecare godeu 50 µl ser de iepure anticobai conjugat cu peroxidază de hrean, diluat în prealabil într-un tampon de blocare.

1.1.5.4. Se incubează timp de 1 oră la 37 °C într-un agitator rotativ.

1.1.5.5. Se spală plăcile de trei ori și se usucă în modul menționat anterior.

1.1.6. *Cromogen*

Se prepară soluția cromogen (OFD = ortofenildiamină) conform instrucțiunilor fabricantului (0,4 mg/ml în apă distilată sterilă) cu puțin timp înainte de utilizare. Se adaugă un substrat (peroxid de hidrogen = H_2O_2), pentru a obține o concentrație finală de 0,05 % (v/v) (1/2000 dintr-o soluție la 30 % de H_2O_2). Se adaugă 50 µl din soluția OFD în fiecare godeu și se lasă plăcile pe suport timp de 10 minute la temperatura ambiantă. Se oprește reacția prin adăugarea a 50 µl de acid sulfuric 1M (H_2SO_4) în fiecare godeu.

1.1.7. *Citire*

Citire prin spectrofotometrie la 492 nm.

1.2. **Exprimarea rezultatelor**

1.2.1. Cu ajutorul unui program de calculator, se stabilesc valorile de densitate optică (DO) și valoarea procentuală de inhibiție (PI) pentru serurile de testare și serurile de control, pe baza valorii medii înregistrate în cele patru godeuri care conțin serurile de cobai de control. Valorile DO și PI se utilizează pentru a stabili dacă testul a fost efectuat în limite acceptabile. Limitele superioare și inferioare ale serurilor de cobai de control se situează respectiv între valorile 1,4 și 0,4 de DO. Titrul punctului terminal de control pozitiv pe baza unui PI de 50 % ar trebui să fie 1/240 (între 1/120 și 1/480). Plăcile care nu sunt în conformitate cu criteriile menționate anterior trebuie respinse. Cu toate acestea, în cazul în care titrul serului de control pozitiv este mai mare de 1/480 și eșantioanele testate sunt, totuși, negative, eșantioanele negative cunoscute pot fi acceptate.

Godeurile duplicat cu ser de control negativ și godeurile duplicat de control orb ar trebui să prezinte valori PI cuprinse între + 25 % și – 25 %, respectiv între + 95 % și + 105 %. Nerespectarea acestor limite nu conduce la invalidarea rezultatelor plăcii, însă sugerează că este în curs formarea unei culori de fond.

1.2.2. Pragul de diagnostic (valoarea-limită) pentru serurile testate este de 50 % (PI 50 %). Eșantioanele care prezintă valori PI mai mari de 50 % sunt considerate pozitive. Eșantioanele care prezintă valori PI mai mici de 50 % sunt considerate negative.

Eșantioanele care prezintă valori PI superioare sau inferioare pragului pentru godeurile duplicat sunt considerate neconcludente. Aceste eșantioane pot fi testate din nou printr-un test punctual sau prin titrare. Eșantioanele pozitive pot fi și ele titrate pentru a furniza o indicație cu privire la gradul de pozitivitate.

▼**M6**

Analiză punctuală

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	C+		Seruri testate									
A	1:5	C-	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
B	1:10	C-	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
C	1:20	orb										
D	1:40	orb										
E	1:80	CC										
F	1:160	CC										
G	1:320	CC	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
H	1:640	CC	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

C – = control negativ
C + = control pozitiv
CC = control cu cobai.

Titrarea serului

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	C+		Seruri testate									
A	1:5	C-	1:5									1:5
B	1:10	C-	1:10									1:10
C	1:20	orb	1:20									1:20
D	1:40	orb	1:40									1:40
E	1:80	CC	1:80									1:80
F	1:160	CC	1:160									1:160
G	1:320	CC	1:320									1:320
H	1:640	CC	1:640									1:640

C – = control negativ
C + = control pozitiv
CC = control cu cobai.

2. TEST ELISA INDIRECT PENTRU DETECTAREA PREZENȚEI ANTICORPILOR PESTEI CABALINE AFRICANE (VPCA) (TEST OBLIGATORIU)

Testul descris în continuare este în conformitate cu descrierea din capitolul 2.1.11 din Manualul de standarde pentru teste de diagnosticare și vaccinuri al OIE, ediția a patra, 2000.

Proteina recombinantă VP7 a fost utilizată ca antigen pentru detectarea prezenței anticorpilor virusului pestei cabaline africane; metoda este foarte sensibilă și foarte specifică. Această proteină prezintă, de asemenea, avantajul de a fi stabilă și neinfecțioasă.

2.1. **Descrierea testului**

2.1.1. *Faza solidă*

2.1.1.1. Plăcile ELISA se sensibilizează cu proteina recombinantă VP7 a VPCA de serotip 4, diluată într-un tampon carbonat/bicarbonat cu pH 9,6. Se incubează plăcile peste noapte la 4 ° C.

▼M6

2.1.1.2. Se clătesc plăcile de cinci ori cu apă distilată cu conținut de 0,01 % (v/v) Tween-20 (soluție de spălare). Se scutură ușor plăcile pe un material absorbant pentru a îndepărta orice urmă de apă.

2.1.1.3. Se saturează plăcile cu o soluție SSTF + 5 % (m/v) de lapte praf degresat (lapte Nestlé^{TM}), câte 200 µl în fiecare godeu timp de o oră la 37 °C.

2.1.1.4. Se înlătură soluția de saturare și se scutură ușor plăcile pe un material absorbant.

2.1.2. *Eșantioane*

2.1.2.1. Serurile de testat și serurile pozitiv și negativ de control se diluează la 1/25 într-o soluție SSTF + 5 % (m/v) de lapte degresat + 0,05 % (v/v) Tween – 20; se aplică apoi 100 µl în fiecare godeu. Se incubează timp de 1 oră la 37 °C.

Pentru titrare, se efectuează serii de diluție în baza doi începând de la 1/25 (100 µl/godeu), utilizându-se câte o coloană a plăcii pentru fiecare ser; se procedează la fel pentru controalele pozitiv și negativ. Se incubează timp de 1 oră la 37 °C.

2.1.2.2. Se clătesc plăcile în conformitate cu descrierea din etapa 2.1.1.2.

2.1.3. *Conjugat*

2.1.3.1. Se depun în fiecare godeu câte 100 µl de anticorpi anti-cal conjugați cu peroxidază de hrean; anticorpii se diluează într-o SSTF + 5 % lapte degresat + 0,05 % Tween-20 cu pH 7,2. Se incubează timp de 1 oră la 37 °C.

2.1.3.2. Se clătesc plăcile în conformitate cu descrierea din etapa 2.1.1.2.

2.1.4. *Cromogen/substrat*

2.1.4.1. Se adaugă 200 µl/godeu de soluție de cromogen/substrat [10 ml de 80,6 mM de DMAB (dimetilaminobenzaldehidă) + 10 ml de 1,56 mM de MBTH (3-metil-2-benzotiazolină de hidroclorură de hidrazonă) + 5 µl de H_2O_2].

Se blochează reacția colorimetrică după aproximativ 5-10 minute (înainte să înceapă să se coloreze controlul negativ) prin adăugarea a 50 µl de H_2SO_4 3N.

Se pot utiliza și alți cromogeni, cum ar fi ABTS [2,2'-azino-bis-(3-etilbenzotiazolină-6-acid sulfonic)], TMB (tetrametil de benzidină) sau OFD (ortofenil diamină).

2.1.4.2. Se citește placa la 600 nm (sau 620 nm).

2.2. **Interpretarea rezultatelor**

2.2.1. Se calculează valoarea pragului adăugând 0,6 la valoarea controlului negativ (0,6 este abaterea standard calculată pe baza unui grup de 30 de seruri negative).

2.2.2. Eșantioanele testate care prezintă o valoare de absorbție inferioară pragului sunt considerate negative.

2.2.3. Eșantioanele testate care prezintă o valoare de absorbție superioară pragului + 0,15 sunt considerate pozitive.

2.2.4. Eșantioanele testate care prezintă o valoare de absorbție intermediară sunt neconcludente și trebuie utilizată o a doua tehnică pentru confirmarea rezultatului.

3. TESTUL ELISA DE BLOCARE PENTRU DETECTAREA PREZENȚEI ANTICORPILOR VIRUSULUI PESTEI CABALINE AFRICANE (VPCA) (TEST OBLIGATORIU)

Testul ELISA de blocare are ca scop detectarea prezenței anticorpilor specifici virusului pestei cabaline africane în serurile provenite de la orice specie susceptibilă la acest virus. VP7 constituie proteina antigenică principală a VPCA, fiind prezentă în toate cele 9 serotipuri. Deoarece anticorpul monoclonal este îndreptat tot împotriva proteinei VP7, testul va fi foarte

▼M6

sensibil și foarte specific. De asemenea, antigenul recombinant VP7 este total inofensiv și, prin urmare, foarte sigur.

Principiul testului este întreruperea reacției dintre proteina recombinantă VP7, în calitate de antigen legat de placa ELISA, și anticorpul monoclonal conjugat, specific proteinei VP7. Anticorpii din serurile de testat vor bloca reacția dintre antigen și anticorpul monoclonal, ceea ce va duce la atenuarea culorii.

Testul descris în continuare este utilizat de laboratorul comunitar de referință pentru pesta cabalină africană din Algete, Spania.

3.1. **Descrierea testului**

3.1.1. *Plăcile ELISA*

3.1.1.1. Se depune pe plăci ELISA antigenul VPCA de serotip 4 cu proteina recombinantă VP7, diluată într-un tampon carbonat/bicarbonat cu pH 9,6 și se incubează peste noapte la 4 °C.

3.1.1.2. Se spală plăcile de 5 ori cu o soluție salină tamponată cu fosfat (SSTF) cu conținut de 0,05 % (v/v) de Tween-20.

3.1.1.3. Se stabilizează placa prin tratare cu ajutorul unei soluții de stabilizare (pentru a permite păstrarea pe termen lung la 4 °C fără pierdere de activitate) și se usucă pe sugativă.

3.1.2. *Eșantioane și controale*

3.1.2.1. Depistare: Se diluează serurile de testat și serurile de control în proporție de 1 la 10 direct pe placă în SSTF pentru a obține un volum final de 100 µl în fiecare godeu. Se incubează timp de o oră la 37 °C.

3.1.2.2. Titrare: Se pregătește o serie de diluții în baza doi de seruri de testat și de control pozitive (100 µl în fiecare godeu) de la 1/10 la 1/1 280, care se depun în opt godeuri. Controlul negativ este testat la o diluție de 1/10.

3.1.3. *Conjugat*

Se adaugă 50 µl de anticorp monoclonal diluat în prealabil (anticorp monoclonal conjugat cu peroxidază de hrean) în fiecare godeu și se amestecă ușor pentru a omogeniza. Se incubează timp de 30 de minute la 37 °C.

3.1.4. Se spală plăcile de 5 ori cu SSTF și se usucă pe sugativă cum s-a descris anterior.

3.1.5. *Cromogen/substrat*

Se adaugă în fiecare godeu 100 µl din soluția următoare de cromogen/substrat: 1 ml de ABTS [2,2'-azino-bis-(3-etilbenzotiazolină-6-acid sulfonic)] cu 5 mg/ml + 9 ml de tampon de substrat (0,1 M de tampon de fosfat-citrat cu pH 4 cu conținut de 0,03 % de H_2O_2), apoi se incubează timp de 10 minute la temperatura ambiantă. Se stopează formarea culorii prin adăugarea în fiecare godeu a 100 µl de DSS (dodecil sulfat de sodiu) la 2 % (m/v).

3.1.6. *Citire*

Se citește la 405 nm într-un cititor de plăci ELISA.

3.2. **Interpretarea rezultatelor**

3.2.1. *Valabilitatea testului*

Testul este valabil atunci când densitatea optică (DO) a controlului negativ (CN) este mai mare de 0,1 și DO a controlului pozitiv (CP) este mai mică de 0,2.

3.2.2. *Calcularea limitelor*

$$\text{Limită pozitivă} = \text{CN} - [(\text{CN} - \text{CP}) \times 0,3]$$

▼M6

Limită negativă = CN–[(CN–CP) × 0, 2]

CN este DO a controlului negativ și CP este DO a controlului pozitiv.

3.2.3. *Interpretarea rezultatelor*

La depistarea anticorpilor VPCA, eșantioanele care prezintă valori ale DO mai mici decât limita pozitivă trebuie considerate pozitive.

La depistarea anticorpilor VPCA, eșantioanele care prezintă valori ale DO mai mari decât limita pozitivă trebuie considerate negative.

Eșantioanele care prezintă valori ale DO care se încadrează între aceste două valori trebuie considerate neconcludente, fiind necesară prelevarea altor eșantioane de la animale după 2-3 săptămâni.